

пасты: тѣло то ѣмъ, като са изнурѣнъ много трудо-
 ве и болѣсты, ще са ѡдѣланъ найпослѣтъ и душа та и ще
 истаѣе: а душа та ще ѣ ѡлажена вѣчно въ Бѡга. “ въ
 ѡньже аще день сиѣсте въ негѡ смѣртѣю оумрете. „ (Быт:
 б. 17.) И съ това завѣщаніе показалъ ѣвнѡ Бѡгъ
 колко промыслилъ за челоуѣкъ атъ, и колко искалъ не-
 гово то благополучіе.

§ 61.

За престѣпенье то на заповѣдь
 Бѡжїа.

Челоуѣкъ престѣпилъ дадена та немѡ въ Бѡга
 спасителна заповѣдь (а.) и чрезъ престѣпенье
 то изгубилъ снова Богоподобно блаженство, въ
 което былъ създавъ. (б.)

(а) Дадена та въ милосѣрда го Бѡга спасителна за-
 повѣдь челоуѣкъ не получила желаемї-атъ концъ. Тѣ-
 лѣсны те склонности надвели сила та на разумъ атъ,
 сласти те ласкающе чувства та съборили здравѡ то
 разсѣженіе: а челоуѣкъ атъ предпочелъ тѣлесна та
 красота и оуслаженіе то въ дѡхѡвно то и Божѣственно
 наслаженіе. Тамъ оубѡ причина была, за да са случи
 на челоуѣческї-атъ родъ това смъртоносно поражѣніе,
 както ны оубѣрѡва св: Писаніе (Быт: б.) Рай изо-
 билный въсы те красоты и сладосты ѣмалъ въ себеси
 все то, що могло да раздражї и поразї челоуѣческы те
 чувства: и наипаче прельщавали челоуѣкъ атъ красота
 та и сладость та на дръвѡ то, което было въ законъ атъ
 Бѡжїи запрѣтѣно, и въ разумъ атъ недоуболѣно: понеже